

DE POSTRIJDER

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **grootte Markt n° 37-39, te Tongeren.**

DER PROVINCIE LIMBURG

ABONNEMENT

Drie maal per week 45 franks per jaar.

Twee „ „ „ 35 „ „ „

Een „ „ „ 25 „ „ „

Een blad afzonderlijk 1 1/2 centiemen.

De abonnemingen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen 1 1/2 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikelen vooraan of binnen in het blad : 1 fr. den drukregel.

De personen die tot hertoe hun abonnement aan den Postrijder niet betaald hebben, zijn verzocht ons het bedrag er van te doen toekomen, zoo niet zal hun een kwitantie door de post aangeboden worden met verhooring van 10 centiemen voor kosten van inbrenging.

TONGEREN, 15 FEBRUARI.

Gemeente raad.

Zitting van aanstaande donderdag 17 februari om 5 uren 's avonds.

DAGORDE :

1. Rechtligning plan van den weg n° 25 verbindende den steenweg op St-Truiden aan dien op Hasselt.
- 2^e Buurtwegen. Weg van Henis. Rechtligning, verandering.
- 3^e Likwidatie met M. H. Christiaens voor de werken uitgevoerd tusschen de Hasseltsehe en de Kruispoot.
- 4^e Stads kerkhof. Vergoeding van grond, gevraagd door M. Cronenberg.
- 5^e Buurtwegen. Weg n° 3, gebucht Malken; verbetering.
- 6^e Godshuizen; verkoop van boomen.
- 7^e Rekwest van verschuldene inwoners der stad tegen het afbreken van een gedeelte der stadswaalen tusschen het Vermeulenstraatje en Schutterszang en tegen het verkoop der aldaar staande boomen.
- 8^e Grootte weg van Tongeren naar Fexhe-le-Haut Clocher. — Overneming door den Staat.
- 9^e Trekschool; rekening van 1886.
- 10^e Koninklijk atheneum en middelhare school herenwing van het besturend bureel.
- 11^e Openbare dansplaatsen. Reglement.

Nieuwe forten.

Het vertoog der bewegredenen van de aanvraag der buitengewone kredieten, door M. Bernaert in de Kamer gedaan voor de forten aan de Maas, is verschenen. Ziehier de nota, welke aan het hoofd van dat vertoog geplaatst is.

« De militaire toestand van België is, in de laatste jaren, het voorwerp geweest van een aandachtig onderzoek. De steile vooruitgang, in de naburige landen op krijgsgelied gedaan, heeft het gouvernement daartoe verplicht.

« Inderdaad, hoe plechtiglijk België's onzijdigheid ook gewaarborgd zijt, is het onze plicht in staat te zijn die onzijdigheid te doen verbiedigen in de maat van onze krachten, en het land mag niet onverschillig blijven aan de veranderingen, welke overal in de aanrandings- en verdedigingsmiddelen gebracht worden.

« Nieuw-gevonden zijn, bijgevolg, noodig geworden en het gouvernement twijfelt niet dat de Kamers de gevraagde kredieten zullen stemmen. »

« Zoudt, het gouvernement heeft niet veel betrouwen in de waarborg der traktaaten voor de onzijdigheid van ons land.

Er wordt voorts een krediet van een miljoen twee honderd duizend frank gevraagd voor de bewapening van het verschanst kamp te Antwerpen.

« Na lange studies, zegt het vertoog, is te Antwerpen het middelpunt en de spil van ons verdedigingsstelsel gevestigd geweest. 't Is daar dat zij moet behouden worden.

« Bij de omheining en de elf forten, die het verschanst kamp uitmaken, zijn verder afgelegen werken gevoegd geweest: het fort van Kuppelmonde, op den linkerover der Schelde, het fort van Schooten, ten noord-oosten van de vesting; de brughoofden van Waalhem en Lier, die den weg over de Nethe moeten verdedigen; drie versterkingen op de dijken, in de overstrombare groonden ten noorden, langshen de Schelde gelegen. Die verschillende werken zijn begonnen; zij moeten voltooid worden.

Zoo gaat het altijd met al die krijgsmatigen; men begint te werken, maar men weet niet wanneer het zal eindigen; men vraagt een krediet en er moeten alrijd bijkredieten gestemd worden. *Abysus abyssum vocat*; van den eenen afgrond rolt men den anderen in, en de belastingbetalers moeten altijd maar leggen.

Hetzelfde zal waarschijnlijk voor de forten aan de Maas gebeuren: het gouvernement vraagt er jaar reeds 8 miljoen voor. M. Bernaert zegt daarover het volgende:

« Toen men het verdedigingsstelsel heeft aangenomen, dat van Antwerpen het bolwerk van 's lands onafhankelijkheid maakte, is er nooit sprake geweest de linie der Maas zonder verdediging te laten. Men kon inderdaad haar belang onder krijgsoverzicht niet miskennen, en het was onmogelijk Luik en Namen bloot te laten. De versterkingen der twee steden, toereikend op dat tijdstip, werden dus behouden in den staat waarin zij zich bevonden; doch ten gevolge van den vooruitgang van het geslacht, beantwoorden zij thans aan hunne bestemming niet meer.

« Het gouvernement denkt dat het noodig is de verdediging van Namen door verder afgelegen werken te volledigen, en in dezelfde voorwaarden

de twee forteressen, die Luik beheerschen, te vervangen, zooals het overigen de gemeenteraden der twee steden vragen. De op te richten werken zouden sterk, maar van kleinen omvang zijn, en zouden voor hunne verdediging geen grooter getal manschappen vragen, dan er thans voor noodig is. »

Voor de bewapening van het voetvolk vraagt het gouvernement vijf miljoen. Wij vinden daarover de volgende uitleggingen in het vertoog der bewegredenen:

« De uitgave kan niet juist berekend worden (namy 2) maar zij schijnt 23 miljoen te kunnen belopen (en de steerten, misschien) en van dit jaarl. vraagt het gouvernement om over een derde deel dier som, 't zij acht miljoen te mogen beschikken.

« Bij den invoer van achterlandgeweren in 1867, bepaalde men zich de oude slaggeweren te veranderen, en sedert dat hebben zij al de verbeteringen ondergaan, waarvoor zij valbaar waren. Het zijn uitmuntende wapens, maar ten gevolge van den bijna algemeenen mis-er der repetitiegeweren, is het noodzakelijk geworden in België dezelfde verbetering in te voeren.

« Het is een groote uitgave; men kan ze niet minder schatten dan 15 miljoen. »

(Nieuws van den Dag.)

Uithongeraars.

Het schijnt dat, in ons klein landeke, de rollen omgekeerd zijn. Zoodra men hier spreekt van de dooudende concurrentie welke den landbouwer door den vreemde wordt aangedaan, zoodra men spreekt van inkomrecht, hoe matig ook, wordt men door de liberalen uitgescholden voor « uithongeraar. »

In Frankryk nogtans bestaan er sedert lang inkomrecht op de granen en het ves. geduld door de republikeinen, tweelingbroeders onzer liberalen.

Zij de fransche republikeinen dan ook uithongeraars?

In Duitsland worden insgelijks inkomrecht op de granen en op het vee geheven. De liberalen van den Ryksdag hebben die helpen stemmen zonder de minste opmerking.

Zij de dutsche liberalen ook uithongeraars?

In Italië hielden de sekten der Kamer een commissie van 18 leden benoemd, voor de herziening van het douanetarief.

Tien leden van de commissie zijn voor het heffen van inkomrecht op de granen; slechts acht hebben zich ertegen. Ook daar zijn het liberalen en nog al van de ergste, die de invoerrecht op de granen willen en zullen stemmen. De katholieken zijn in de italiaansche Kamers zelfs niet vertegenwoordigd.

Het is toch nog al zelfdenk dat onze liberalen alleen zoo hevig tegen alle invoerrecht ten voordeele van den landbouw verzetten, terwijl hunne partijgenooten van Frankryk, Duitsland en Italië er geen bezwaar in zien « het volk niet te hongeren. »

Zoudt soms niet zij omdat de liberalen der drie genoemde landen de stemmen der landbouwers in de kiezingen noodig hebben, terwijl onze liberalen weten dat zij 'er toch niet moeten op rekenen? (Fondsblad.)

BINNENLAND.

Men leest in *La Meuse*: Wij vernemen dat de heer Bernaert, hoofd van 't kabinet, uitdrukkelijk aan verschillende volksvertegenwoordigers verklaard heeft dat de twee eilandden van Luik zullen afgebruken worden.

Men meldt in Luik, 11 februari:

Dinsdag rond 5 uren 's avonds, begaf een arbeider zich naar zijn werk, den overer der Maas van Luik volgende. O. der den arm droeg hij een pak boterhammen in eenen kiel gewikkeld. In den nabijheid der brug Val B-noit, werd hij aangevalven door twee kerels, die onkenneijk waren, daan zij hem hoofd met dieken onvouden hadden. Zij eischen zijn pak.

De arbeider wilde zijne boterhammen afsteken, doch hij weigerde dien kiel te geven, daar hij hem noodig had om te werken. Door die weigering verhit, grep de baanstrooper den man vast en wierpen hem in het water, waarna zij de vlucht namen. Gelukkig kon de man uit het water geraken. Men geloof niet dat diefstal der drijvers der moordpoging geweest is, maar dat er wraak of jaloersheid in het spel is.

Men schrijft uit Brugge:

Maandag werd de stad Tielt in opschudding gebracht door een hoogst ontaal feit. Het was op den dag der loting; drie jong-lingen, waarvan een geluk had, verkeerden in dronken toestand. Voorbij de statie komende werden zij uitgeleiden door eenige kinderen, die daar speelden. Twee der jong-lingen schoten in gamschap en trokken hunne messen tegen de kinderen, van welke zij er twee verwonden.

Op het noodgeschrei en gekerm der armslachten kwam een verantwoordige moeigte-toegeloopten, die zich van de plichtigen meester maakte. Deze laatste zouden het erg te verantwoorden gehad hebben zonder de tusschenkomst

der politie, die de drie dronkaards naar de gevangenis leidde, maar hen tevens beschermde tegen de woede der omstanders.

De twee gestekene knapen naar het gasthuis overgebracht; de wonden van een hunner zijn zoo gevaarlijk dat hij 's avonds is moeten berecht worden. Het pakket van Brugge is ter plaats geweest.

Ook te Meulebeke heeft de loting zaterdag aangeleid gegeven tot strafbare feiten. In de nabijheid van het kerkhof werd de politiecommissaris, vergezeld van twee gendarmen, door de lot-lingen aangevalven, die riepen: « Wij gaan er gedaan mede maken en ze op het kerkhof leggen! »

Zij begonnen hevig te slaan op den ruz van den commissaris, die oomschietelijk mishandelde en in een graet geworpen werd; de gendarmen kregen ook hun deel, doch zij kregen erin zich niet de handen linnar aanvallen te rodden, zij middell van herhalde slagen met de kolf van hun geweer.

De razernij der woestards was daarmede nog niet gekoeld; zij hebben daarna nog den voorman van eenen wagen, eenen ondeling en eindelijk twee bedelaars aangerand en mishandelde.

De begrafenis van baron de Zerée, lid der Kamer van volksvertegenwoordigers, had vrijdag, met groote plechtigheid, te Veerle plaats. De rouw werd geleid door de vier zonen van den overledene en andere familieleden. Verder waren tegenwoordig de deputatie der Kamer van volksvertegenwoordigers, onder leiding van den voorzitter den heer Delantsheers, en een menigte andere Kamerleden, hooggeplaatste personen en overledenen, geestelijken, officieren, enz. De eeredienst werd verricht door een bataillon van het 6^e linie van Diest en twee escadrons lanciers van Lennep. De kerk was geheel in 't zwart belangen en de baar was schier onder kronen en bloemen verborgen. Een bijzondere trein had het stooflijke overschot naar Veerle overgebracht, waar drie redevoeringen op het kerkhof werden uitgesproken.

— *Isherrinneringen.* — Daar deze winter den weg van alle andere winters is gegaan, en nog slechts in de herinnering zal voortleven, willen wij enkele merkwaardigheden met deelen van strenge winters, met feesten en kermissen op het ijs.

Zoo was bijvoorbeeld de winter van 1741 bijzonder streng, strenger nog dan die van 1752, en duurde, van 5 januari tot 10 maart. De Zuidzee was dieleeggevoerd. De Maas bij de Briel had sedert 1682 niet zoo vast gezeten.

Op de rivier de Schelde had men een ijsbad opgericht, waarop de volgende regelen waren ingehouwen:

To Sint Matthijs
Zag men noch sneeuw, mach ijs;
En met half Meerd,
Reed men over 't Scheld met koets en peerd;
De Elbe voor Hamburg werd met sleden bereden.

Den 12 maart passeerde men de Sond met zwaar beladen wagens, hetwelk sedert 1659 was gebeurd.

De Weichsel bij Danzig, die Nawa voor Petersburg en de Duna bij Riga waren met vast ijs bezet, terwijl de rivier-rijn Frankryk tot aan den bodem toe bevroren waren.

Van Stokholm reed men over zee met paard en sled tot Alho, evenzoo van Reval naar Finland.

Men reed te paard over den Theems en over den Rijn ried-wagens en karren. Den 24 februari was de zee voor Genua bevroren, 't welk nooit gebeurd was, den 7 maart kon men tusschen den Helder en Texel geen water in zien en van Oostende uit zag men het ijs 2 1/2 mijl ver in zee.

Overal vrozen er menschen en beesten dood. Te Hamburg kwam den 24 januari een postwagen vol doodgevroren reizigers. De uitgehongerde wilde dieren droegen lot in doppen en steden door, om er hunne prooi te zoeken. Te Parijs, Berwaaring, ronschijge vuren op pleinen en straten. In Engeland bevroren de watermolens onder 't malen, ronsen schied- en er sprongen broemen uit tevenschijp, die alles overstromden en in ijsselden hoeschieten. Te Trier, vielen de raven dood uit de lucht; in Luxemburg zag men wilde gansen met de hand; in Engeland lagen groote broedergansen en eenden dood op het ijs. In Duitsland aten boeren en burgers dagelijks adellijk wildraat, daar herten en wilde zwijnen bevroren aan den weg lagen in ieder ze voor 't halen had. Te Bunkirken werd een schip binnengehaald, welks gehele bemanning aan armen en beenen bevroren was.

Kortom! Geheel Europa rilde van de kou! De profeten voorspelden nog vreselijker dingen: de dampkring zou in ijs veranderen en het bloed in de aderen door stollen. Toch ontstak het in midden dier elende niet aan vermakelijkheden. Van Hartingen reed men met paard en slee over de Zuidzee naar Amsterdam.

Op de rivier de Theems stonden vele tenten en kramen; men braadde zelfs een geel schaap op het ijs. Op den Rijn voor Mainz had men een ze-beelen landweg van draakwikkels en linten. Het jagersgezeldechap der stad schoot den 6 maart (op het ijs) naar de schijf. Voor Mannheim maakte den 4 maart enschoenmaker een schoen van een

el lang op den Rijn, prins Augustus van Holstein hield op de Elbe een slechtvaart van Hamburg naar Hartburg. Den 25 januari lood men te Preterburg aan de keizerin een geheel paleis van ijs aan met alle daarin behoorende meubelen, spiegels, standbeelden, pyramiden enz., 32 1/2 voet lang en 16 1/2 voet breed. Rondom dat kille gebouw waren zes, van ijs vervaardigde, kanonnen en twee bomketels opgesteld. Een zespondskogel, uit dat kanon tegen een tweeduisend plank afgeschoten, verbrijdelde zonde dat het ijskanon uiteensproot.

Den 1 maart werd op de Maas door de kopersknachts van Frankfurt een winxat van additie, en door de bevroren een van negen aannem op het ijs vervaardigd. Men slook de aanschoeters van fatsoen a toeden en witten wijf, dausden hoopdelans op het ijs en gal de vaten ter gedachtenis aan het maistrant.

Den 4 maart had het kerkersgilde te Heildelberg nog een bakhooven midden op het ijs van den Necker opgericht, en lakke daarin den volgende dag regge en farwelmond. De beenhouwers te Antwerpen beitelten uit ijsklokken levensgroote beeven, paarden, menschen, enz., die zoo goed gelukt waren, dat men bij 't wonderoren der lente, de vernietiging dier wonderbare kunstgewrochten met droefheid aanschouwde.

Frankryk.

EEN LEERAAR IN 'T STELEN.

Wij bezitten reeds leeraars voor allerlei stelen. Zieher eenen nieuwe soort: de leeraars van den diefstal. Onlangs werd in de Halle te Parys een 15 jarige gauwief becept, op 't oogenblik dat hij den porte-manteau eener dame stof.

Naar het politie gebracht, zegde de jonge misdadiger: « Ik heit Auguste K. en ken mijn ouders niet. Sedert mijn kindscheid heeft men mij gewoon gemaakt te stelen. Ik werk voor rekening van een persoon wiens naam ik niet ken. « Het is deze persoon die mij een opvoedingd evenals aan andere jongens van mijnen onderdom in een klein huis, te Belleville, namen wij les. Een groote pop werd bij middel eener koord aan de zoldering gehangen. Mijne kameraden en ik, moesten beurtelings de zakken der pop ledigen zonder haar te verroeren.

« Dank aan die stelen heb ik een behendige gauwief geworden. »

Auguste K. is naars een verbeteringshuis gestuurd. Zijn zandlinge professor wordt overig opgezoend.

Politiek overzicht.

DE OORLOGSGERUCHTEN.

Volgens men uit Berlin schrijft begint de politieke donderwoek naar den kant van Frankryk weg te drijven, nu de aanneming van het legerontwerp in den nieuwen duitischen Ryksdag verzekerd schijnt. Een aanmerkelijke verandering in de stekke der parlementaire partij, waart rechter niet verwacht. Misschien zal de radicale linkszijde onder Eugen Richter eenige zels verhoeren, doch naar berkening met veel. Evenzo laat het zich niet aanzien alsof de crisis, bij de eestumpartij door den aansielken brief tevensgebragt, reeds nu bij 't stemhuis nitwenig zichtbare gevolgen zal opleveren.

Binnenland gaan er in Duitsland meer en meer stemmen op, om het volk te doen inzien, dat het duitische leger op 't oogenblik toch inderdaad veel slaagvaardiger is dan het Fransche. De wapening met de nieuwe geweren, zegt men nu, is in Duitsland reeds veel verder gevorderd dan in Frankryk. De duitische artillerie heeft reeds nieuw geselut met krachtiger werkende lading verkregen, hetwelk zonderhoofd dienst is tegenover Fransche versterkingswerken. Wegens dergelijke bijzonderheden en de vroedliever berichten uit Parys, begint de duitische bevolking weder te vertrouwen op behoud van den vrede, althans voor zover daarvan sprake is met betrekking tot Frankryk.

Daaruitgeen wordt er nog met bezorgtheid uitgezien naar het Oosten, alwaar de lout weder glimt, die ten slotte eene algemeene uitbarsting zou kunnen tevensgebrengen. Zoolang de bulgarsche zaak niet is opgelost, zit Bismarck opgescheept met het noodlottige middelaarschap tusschen Petersburg en Wenen en zweeft over alle politieke berkeningen het spookbeeld van een verband tusschen Rusland en Frankryk tegen Duitsland. Het rijt komt, dat er in Italië een ministeriele crisis is uitgebroken, waardoor de italiaansche regering voorloopig buiten de mederking der groote mogendheden is geraakt. Graf Robilant was een voorstander der aansluiting van Halle bij Oosteryk en Duitsland, en wordt thans gevraagd, of er Rome wellicht een fransche-zuid ministerie zou komen. Het zou een heel herademing geven, wanneer in de bulgarsche zaak nog voor de beste alles ongemak was bijgelegd, dan men tegen dien tijd gewapende opstanden verwacht, waartoe het weder thans te ongunstig is.